

حال و هوا و رفتار مُنتَظِر مُنتَظِر [آداب انتظار حضرت مهدی موعود (عج)]

مُنتَظِر حضرت امام مهدی موعود(عج) در دوران زندگی خود، غیبت امام زمانش را دردی جانکاه، آزمونی عظیم، مجازاتی سخت می‌داند، فلذا اولین اولویت خود در زندگی را کسب رضایت مولایش می‌داند و برای رفع درد جانکاه خودی تلاش بی وقفه نموده و غفلت و سستی را از خود دور می‌نماید و در برابر سختی‌های مسیر ظهور، با صبوری عمل می‌نماید و تمسک به ولایت حضرت مهدی(عج) و دوستی دوستانش و دشمنی دشمنانش را در رأس امور قرار می‌دهد و به میزان علاقه‌اش به قرار گرفتن در زمره اصحاب حضرت به پرهیزگاری و اخلاق نیک اهمیت می‌دهد. محبت و علاقه نسبت به امام زمان را با تمام وجود حس می‌نماید و با انجام رفتارهایی مثل دادن صدقه برای سلامتی حضرت و انجام امورات مستحبی و نیابت از ایشان و برگزاری مجالس ذکر و یاد آن امام غایب، ارادت خود را نشان می‌دهد.

آری منتظر و دوستدار حضرت مهدی(عج) روزانه حداقل نیم ساعت با محبوب و امام غریب خود نجوای عاشقانه می‌نماید و ساده و بی پیرایش و بی تکلف با پدر مهربان خود سفره دلش را باز می‌نماید و نگفته‌ها را برایش می‌گوید تا از این انس و گفتگو بهره‌ها ببرد.

در حراست از فضای خانه در مقابل هجوم دشمنان فرهنگ مهدویت، مراقبت جدی می‌نماید و در مقابل ظلم و جور و انحرافات ساکت نمی‌نشیند و اصلاح اجتماعی در حد توان را وظیفه خود می‌داند و تمام تلاش خود را برای ذکر فضایل آن حضرت و ایجاد محبت ایشان در مردم به کار می‌بندد.

دغدغه شناخت حضرت امام مهدی(ع) در دوران غیبت موجب می‌شود، فرد منتظر هر وقت فرصت دعا بیابد از خداوند درخواست شناخت آن حضرت را بنماید و اگر در جایی دشمنان در حال شبهه افکنی نسبت به اعتقادات دینی خصوصا در حوزه مهدویت هستند، سکوت نمی‌کند و تمام تلاش خود را برای دوری از انحرافات و فرقه‌های انحرافی به کار می‌گیرد و امر به معروف و نهی از منکر را هرگز ترک نمی‌کند و بالاخره انسان منتظر در حوزه دینی و آموزه‌های فقهی و حکمی، حکم و نظر متخصصین و عالمان دینی را بر نظر خودش ترجیح داده و به آنها مراجعه می‌نماید و رمز رهایی از فتنه‌های خطرناک آخرالزمان را در فقه، اخلاق، قرآن

وعترت جستجو کرده و به آنها عمل می‌نماید.